

Γνωρίζει

ο Θεός αυτά τα οποία έχεις ανάγκη και φροντίζει για σένα. Ο Θεός σε έφερε εκεί που σε έφερε, ο Θεός σε φωτίζει, σε καθοδηγεί. Γιατί λοιπόν πέφτεις σε μέριμνα ακόμα και στα πνευματικά ζητήματα;

Ενώ δηλαδή νομίζεις ότι τάχα ασχολείσαι με πνευματικά θέματα και έχεις πνευματικά ενδιαφέροντα και έχεις πνευματικά ερωτήματα και έχεις πνευματικές απορίες και θέλεις να σου εξηγούν και θέλεις να σου πουν και να μάθεις, τελικά περιπλέκεσαι, τελικά μπαίνεις σε μέριμνα και σε φροντίδα.

Εγώ θα έλεγα και περισσότερο και από αυτό. Δεν είναι απλώς ότι μπαίνει κανείς σε κάποιες φροντίδες, αλλά παγιδεύεται από τον ίδιο τον εαυτό του, από τον εγωισμό του.

Ο άνθρωπος παιδεύεται συνέχεια από αυτήν την τάση που έχει, να θέλει να είναι κάτι. Και σε όποιο σκαλοπάτι κι αν βρεθεί πάλι εκεί ξαναγυρίζει.

Ας πούμε, πρόκοψε κανείς κάπως πνευματικά και επομένως έχει επικοινωνία με πνευματικούς ανθρώπους και ρωτάει κτλ. Αλλά και εκεί πάλι θέλει να πείσει τον εαυτό του και τους άλλους ότι κάτι είναι. Γι' αυτό και ασχολείται τόσο πολύ και απασχολείται μ' αυτά. Όχι από θείο ζήλο, αλλά από υπερηφάνεια.

Παγιδεύεται από την ιδέα που έχει για τον εαυτό του, επειδή έμαθε τάχα πολλά, και το παίζει πλέον παράγων εκκλησιαστικός και αρχίζει να λέγει αδιακρίτος την άποψή του, να μιλά με θράσος, να πράττει αυτόβουλα και αλαζονικά. Παγιδεύεται μέσα στην φιλαυτία του και εκεί μέσα χάνει πλέον τον βαθύ νόημα των γνώσεων που έχει αποκομίσει από τους γέροντες που συζήτησε, τα βιβλία που διάβασε, τις απαντήσεις που έλαβε.

Ολά λοιπόν εκείνα τα πνευματικά ζητήματα που τον απασχολούσαν έχουν μπει πλέον στην άκρη και τώρα απλά τα χρησιμοποιεί για να δεσπόζει στο κέντρο η μέριμνα της ανάδειξης του «εγώ» του.

από το βιβλίο: Αββάς Βαρσανούφιος Νο1

Ερμηνεία Πατερικών κειμένων

Πανόραμα Θεσσαλονίκης

Πηγή: imverias.blogspot.gr